

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

II. De errore abbatis Ioachim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO
CHRISTI
1177.

semper potest reparari. Non solum autem virgines & continentes, verum etiam coniugati, per fidem rectam, & operationem bonam, placentes Deo, ad æternam merentur beatitudinem peruenire.

II.

Damnamus ergo, & reprobamus libellum, siue tractatū, quem abbas Ioachim edidit contra magistrum Petrum Lombardum de vnitae seu essentia Trinitatis, appellans ipsum hæreticum & insanum, pro eo quod in suis dixit sententiis, quoniam quædam summa res est Pater & Filius & Spiritus sanctus, & illa non est generans, neque genita, nec procedens. Vnde asserit quod ille non tam trinitatem quam quaternitatem adstruebat in Deo, videlicet tres personas, & illam communem essentiam quasi quartam, manifeste protestans quod nulla res est quæ sit Pater & Filius, & Spiritus sanctus, nec est essentia, nec substantia, nec natura: quamuis concedat quod Pater & Filius & Spiritus sanctus sunt vna essentia, vna substantia, vnaque natura. Verum vnitatem huiusmodi non veram & propriam, sed quasi collectiuam & similitudinariam esse fatetur, quemadmodum dicuntur multi homines vnus populus, & multi fideles vna ecclesia, iuxta illud: *Multitudinis credentium erat cor vnum & anima vna.* &: *Qui adhæret Deo vnus spiritus est cum illo.* Item: *Qui plantat & qui rigat vnum sunt.* &: *Omnes vnum corpus sumus in Christo.* Rursus in libro Regum: *Populus meus & populus tuus vnum sunt.* Ad hanc autem sententiam adstruendam illud potissimum verbum inducit,

quod Christus de fidelibus inquit in euangelio:

Ioan. 17.

Volo Pater ut sint unum in nobis, sicut & nos unum sumus, ut sint consummati in unum.

Non enim, ut ait, fideles Christi sunt unum, id est vna quædam res quæ communis sit omnibus, sed * hic modo sunt unum, id est vna ecclesia propter catholicae fidei unitatem, & tandem unum regnum propter vnionem indissolubilis caritatis. Quemadmodum in canonica Ioannis epistola legitur: *Quia tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus; & hi tres unum sunt.* Statimque subiungitur: *Et tres sunt qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, & sanguis; & tres unum sunt, sicut in codicibus quibusdam inuenitur.*

1. Ioan. 5.

Quemadmodum in canonica Ioannis epistola legitur: *Quia tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus; & hi tres unum sunt.* Statimque subiungitur: *Et tres sunt qui testimonium dant in terra, spiritus, aqua, & sanguis; & tres unum sunt, sicut in codicibus quibusdam inuenitur.*

Nos autem, sacro & vniuersali Concilio approbante, credimus & confitemur cum Petro quod vna quædam summa res est, incomprehensibilis quidem & ineffabilis, quæ veraciter est Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, tres simul personæ, ac * singulatim quælibet earumdem: & id eo in Deo trinitas est solummodo, non quaternitas: quia quælibet trium personarum est illa res, videlicet substantia, essentia, siue natura diuina, quæ sola est vniuersorum principium, præter quod aliud inueniri non potest: & illa res non est generans, neque genita, nec procedens, sed est Pater qui generat, Filius qui gignitur, & Spiritus sanctus qui procedit, ut distinctiones sint in personis, & vnitas in natura. Licet igitur alius sit Pater, alius Filius, alius Spiritus sanctus, non tamen

ANNO
CHRISTI
1135.

aliud: sed id quod est Pater, est Filius, & Spiritus sanctus, idem omnino, vt secundum orthodoxam & catholicam fidem consubstantiales esse credantur. Pater enim ab æterno Filium generando suam substantiam ei dedit, iuxta quod ipse testatur: *Pater quod dedit mihi maius est omnibus*: ac dici non potest quod partem suæ substantiæ illi dederit, & partem retinuerit ipse sibi, cum substantia Patris indiuisibilis sit, vtpote simplex omnino. Sed nec dici potest quod Pater in Filium transtulerit suam substantiam generando, quasi sic dederit eam Filio, quod non retinuerit ipsam sibi, alioquin desisset esse substantia. Patet ergo quod sine vlla diminutione Filius nascendo substantiam Patris accepit, & ita Pater & Filius habent eandem substantiam, & sic eadem res est Pater & Filius, nec non & Spiritus sanctus ab vtroque procedens. Cum ergo Veritas pro fidelibus suis ad Patrem orat: *Volo*, inquit, *vt ipsi sint vnum in nobis, sicut & nos vnum sumus*: hoc nomen, *vnum*, pro fidelibus quidem accipitur, vt intelligatur vnio caritatis in gratia: pro personis vero diuinis, vt attendatur idemtitatis in natura vnitas, quemadmodum Veritas alibi ait: *Estote perfecti sicut & Pater vester cælestis perfectus est*: ac si diceret manifestius: *Estote perfecti perfectione gratiæ sicut Pater vester cælestis perfectus est perfectione naturæ*, vtraque videlicet suo modo: quia inter Creatorem & creaturam non potest tanta similitudo notari, quin inter eos maior sit dissimilitudo notanda.

IOAN. 17.

MATTH. 5.

Si quis igitur sententiam siue doctrinam præfati Ioachim in hac parte defendere vel approbare præsumpserit, tamquã hæreticus ab omnibus * confutetur. In nullo tamen per hoc Florensi monasterio, cuius ipse Ioachim extitit institutor, volumus derogari, quoniam ibi & regularis institutio est & obseruantia salutaris, maxime cum idem Ioachim omnia scripta sua nobis assignari mandauerit, apostolicæ sedis iudicio approbanda, seu etiam corrigenda, dictans epistolam cui propria manu subscripsit, in qua firmiter confitetur se illam fidem tenere, quam Romana tenet ecclesia, quæ cunctorum fidelium, disponente Domino, mater est & magistra.

Reprobamus etiam & damnamus peruersissimum dogma impii * Amalrici, cuius mentem sic pater mendacii excæcauit, vt eius doctrina non tam hæretica censenda sit quam insana.

III.

Excommunicamus & anathematizamus omnem hæresim extollentem se aduersus hanc sanctam, orthodoxam, catholicam fidem, quam superius exposuimus; condemnantes vniuersos hæreticos, quibuscumque nominibus censeantur; facies quidem habentes diuersas, sed caudas adinuicem colligatas, quia de * vanitate conueniunt in idipsum.

Damnati vero sæcularibus potestatibus præsentibus, aut eorum bailliuis, relinquuntur animaduersione debita puniendi, clericis prius a suis ordinibus degradatis, ita quod bona huiusmodi dam-